

רשימת אישים נבחרת

אייזנהאואר, דווייט ד' (Eisenhower Dwight David) - המפקד העליון של כוחות בעלות הברית במלחמת העולם השנייה ונשיאה ה-34 של ארצות-הברית; תיכנן את הפלישה לנורמנדי; בסוף 1944 פיקד על צבא של 4.5 מיליון חיילים. הודעו בראותו את מחנות הריכוז, מייד לאחר ניצחון בעלות הברית, לאחר מכן ביקר במחנות הפליטים ופעל לשיפור תנאי הניצולים היהודים; הנחה את הקצינים הגבוהים להעלים עין מתנועת 'הבריחה', שבה נרדו מאות אלפי ניצולים מגרמניה ואוסטריה בדחבי אירופה בדרך לארץ ישראל.

אמזלג, פרופ' משה (Amzalak Moses) - ראש קהילת יהורי ליסבון בשנות מלחמת העולם השנייה.

ר"ד בארוול (Barwell) - רופא, מפעילי קהילת יהורי ליסבון, הושיט סיוע בנושאים שונים.

בוין, אנטוני (Bevin Anthony) - שד החוץ בממשלת הלייבור בבריטניה, כתום מלחמת העולם. האמין שהיהודים חייבים להשתקם

אשתו רודה מצאה אותו בחמש בבוקר יושב בתנוחה משונה על כורסה בחדר עבודתו, ראשו שמוט על כתפיו וכרך של התלמוד נפול על ברכיו. אולי קרא את המעשה ברב יוסף בנו של ר' יהושע בן לוי, שפרחה נפשו ואחר כך חזר לעולם החיים וסיפר לאביו "עולם הפוך דאיתי, עליונים למטה ותחתונים למעלה", ואביו ענה לו שראה דווקא את פני העולם האמיתי. ואולי קרא סוגיה שמשמעותה הפוכה, על אדם שהיה יושב על פרשת דרכים ולפניו היו שביל קוצים ושביל מישור, והוא הבין ששביל הקוצים סופו מישור, ושביל המישור סופו קוצים. כשרורה ניגשה אליו הרגישה שידיו קרות ומאובנות. "פקי, פקי", קראה וגז לא הגיב. הזעיקה מייד את מלוין ולוליטה גולדשטיין, שרק שעה קודם לכן חזרו ממסיבת סילבסטר.

"ג'ז איננו", לחשה בטלפון והם באו מייד.

בצוואתו ביקש שלא להיקבר בישראל, אף שהוריו קבורים באן, בחלקת הרבנים בבית הקברות בגבעת שאול בירושלים. ג'ז התנגד שקברו יהפוך למקום עלייה לדגל של ניצולים, עולים וצאצאיהם. הוא ביקש להיקבר בניו-ג'רזי, להישאר אלמוני.

בלוויתו השתתפו מאות אנשים, בני משפחה, נציגי שגרירות ישראל, נציגי הג'וינט, ראשי 'המגבית היהודית המאוחדת', ה'בונדס' ובני קהילת בולטימור. נישאו הרבה דברי הספר, ביניהם דיבר גם ר' יוסף לוקשטיין, שהכיר את ג'ז עוד מימי לימודיהם בייל:

"ג'וזף", קרא, "שישה מיליון נשמות מקשיבות לך עבשיו."

באירופה וסירב בעקביות להתיר עלייה לארץ ישראל. הביא להקמת 'הוועדה האנגלו-אמריקנית' אך התנגד להמלצותיה להכניס לארץ מאה אלף ניצולים (מספר שנקבע כנדאה בידי ג'ו שווארץ).

ביגאד, פייר (Bigar Pierre) - איש אמונו ויועצו של סאלי מאייר, ונציגו בטיפול בפליטים שברחו לשווייץ, ובנושאי כספים לתוכניות הצלה.

בליקנסטאף, דוד (Blickenstaff David) - קוויקר, פעיל הצלה במדריל, שיתף פעולה עם ג'ו שווארץ; ב-1943 הכירה בו ממשלת ספרד כמייצג את כל ארגוני ההצלה האמריקניים בספרד.

בקלמן, משה (Beckelman Moses) - נציג הג'וינט בליטא 1939-1941. ג'ו שווארץ העריך שפעולותיו שם בזמן המלחמה היו הרואיות. לאחר מכן שימש נציג הג'וינט בדרום אמריקה 1941-1942; מנהל מחנה הפליטים של אונרד"א במרוקו 1943; עוזר לד"ר שווארץ במשרד בפריז 1946-1950; מנהל כללי ג'וינט חו"ל 1951-1955. בעל יכולת ארגונית נדירה, זיכרון מצוין וטיפול מדויק בבעיות מורכבות. יריד של ג'ו וחברו למשחקי שחמט.

ברוואלד, פול (Baerwald Paul) - נשיא הג'וינט 1932-1941 ולפני כן גזבר הארגון 1920-1931, על שמו קרוי בית-הספר לעבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית.

ברלס, חיים (Barlas Haim) - ראש משלחת הסוכנות באיסטנבול בימי המלחמה. שמר על קשר דציף עם נציגי הג'וינט בנושאי הצלה וסיוע, שבוצעו בהתאם לסיכום עם דוד בן גוריון. בספרו 'הצלה בימי שואה', כ-150 עמודי חעודות על תוכנית הכופר ושליחות ברנד, מבצעים סודיים

שונים, פשעי מלחמה, תביעות פיצויים, בעיזח פליטים ועוד.

ברנד, יואל (Brand Joel) - חבר ועד העודה וההצלה בבודפשט; קיבל מאייכמן את הצעת הכופר "סחודות תמורת דם", ונשלח לאיסטנבול להעביד את ההצעה לבעלות הברית ולמנהיגים יהודים. זמן קצר לאחר שהגיע נעצר בידי הבריטים, הועבר לחלב, ולאחר מכן לקהיר, נחקר, ונמנע ממנו לבצע את שליחותו שנועדה לתקוע טריז בין בעלות הברית.

גוזיק, דוד (Guzik David) - ממנהלי ג'וינט ורשה, רואה חשבון, מיומן ואכפתי, התחבא בצד הארי כשורשה נכבשה, וכך ניצל ופתח את משרד הג'וינט מחדש לאחר ששוחררה.

גולדשטיין, לוליטה (Goldstein Lolita) - עברה בתפקידי מזכירות שונים בג'וינט החל מראשית תקופת המשרד בליסבון, אשתו של מלווין.

גולדשטיין, מלווין (Goldstein Melvin) - עוזרו האישי של ר"ר ג'ו שווארץ החל מ-1940.

גיטרמן, יצחק (Giterman Isaac) - מנהל ג'וינט ורשה 1921-1941; פעל באומץ, וידע להקטין את התלותיות ולפתח עצמאות כלכלית בקרב האוכלוסייה היהודית; פעיל מחתרת בוורשה 1940-1943, נרצח בגטו ורשה בינואר 1943.

גריןברג, ד"ר זלמן (Greenberg Dr. Zalman) - דופא, מנהל בית-החולים בסט. אוטיליין, בו ביקר ג'ו אחדי המלחמה ובו פגש את בטינה-בתייה.

ד'אסגיי, ר"ד אוגוסטו (D'Esaguy Dr. Augusto) - ראש ועדת הפליטים בליסבון, קיים שיתוף פעולה הדוק עם משרד הג'וינט בליסבון.

האריסון, ארל (Harrison Earl) - ריקן הפקולטה למשפטים באוניברסיטת פנסילבניה. עמד כראש ועדה שמינה הנשיא טרומן לבריקת המתרחש במחנות העקורים באזור האמריקני בגרמניה ובאוסטריה. האריסון פנה לג'ו שווארץ שיתלווה אליו, וחלקים שלמים בדו"ח שהגיש נכתבו בידי ג'ו. בחלק מהמחנות החלו לסיורים גם הרבדט קאצקי ופטריק מאלין.

הול, קודרל (Hull Cordell) - מזכיר מחלקת המדינה בממשל רוזוולט, 1933-1944, מעורב בהחלטה שלא לאשר לג'ו שווארץ לשאת ולתת עם נציג גרמני כלשהו בנושאי הכופר. קיבל פרס נובל לשלום ב-1945 על חלקו בהקמת האו"ם.

היימן, ג'וזף (Hyman Joseph) - עורך רין, מזכיר הנהלת הג'וינט 1925-1936; ג'ו מילא את מקומו עם כניסתו לג'וינט. סגן יו"ר הג'וינט 1940-1947.

הילרדינג, ג'ון (Hildring John) - גנרל, עוזר שר החוץ וממונה במשרד המלחמה על המחלקה לעניינים אזרחיים, וביניהם הטיפול בפליטים. ידיר היהודים. נקט הסכמה שבשתיקה במעבר מאות אלפי פליטים ממזרח אירופה לעבר אוסטריה וגרמניה. ג'ו כינה אותו "חסיר אומות העולם".

הירשמן, איירה (Hirschman Ira) - פעיל הצלה יהודי אמריקאי, נציג 'הוועד לענייני פליטים' בתורכיה; יחר עם השגריר שטיינהרט

ניסה להשפיע על ממשלת תורכיה שתאפשר לפליטים מארצות הבלקן להיכנס לתחומה; במרס 1944 שיכנע את השגריר הרומני בתורכיה אלכסנדר קריציאנו להחזיר לדומניה את מגורשי טדנסניסטריה שנשארו בחיים; לקח חלק פעיל במו"מ בתוכנית הכופר להצלת יהודי הונגריה; נעזר בשליח האפיפיוד מונסניור אנג'לו רונקאלי; פעל כדי להשפיע על ממשלת בולגריה לבטל את חוקיה האנטי-יהודיים. היה ידירו של ג'ו שווארץ והם שיתפו פעולה בתחומי ההצלה.

וייסמן, יצחק (Weissman Issac) - אודח תורכי ממוצא פולני, נשלח למחנה פליטים בפורטוגל כפליט ויזם באופן אישי פעולות הצלה. ייצג באופן בלתי רשמי את 'הקונגרס היהודי העולמי' ונעזר במדגלים כפולים. ראשי קהילת ליסבון וכן ג'ו שווארץ הסתכסכו איתו ולא שיתפו איתו פעולה.

וייסמנדל, מיכאל רב בד (Weissmandel Rabbi Michael D.B) - רב, מראשי 'קבוצת העבודה' בסלובקיה, תמך בעסקה והשתרל להשיג כספי כופר עבור הגרמנים תמורת הפסקת גירושי יהודי סלובקיה להשמרה.

ויסליצני, דייטר (Wisliceny Dieter) - נציגו של אייכמן במשא ומתן על הצלת יהודי סלובקיה תמורת כופר.

ורבורג, ארי (Warburg Edward M.M) - בנו של פליקס ורבורג. יושב ראש הנהלת הג'וינט במקביל לפול ברואלד, 1941-1942. שירת בצבא האמדיקני, 1942-1945, והשתתף בפלישה לנודמנדי. מנהל כללי של הג'וינט, 1951-1955, ויושב-ראש לשם כבוד, 1966-1991. אספן אמנות.

ורבורג, פליקס (Warburg Felix) - בן למשפחת בנקאים מהמבורג,

שותף בחברת הפיננסים 'קון את לייב ושות' בארה"ב. ממייסדי הג'וינט. פעל רבות למען סיוע ליהודי אירופה וארץ ישראל מתחילת מלחמת העולם הראשונה ובמהלכה, וכן בשנות השפל הכלכלי בארה"ב. היישוב כפר ודבודג קרוי על שמו.

זיגלבוים, מרדכי שמואל (Zygelbojm Samuel Arthur) - ממנהיגי ה'כונן' בפולין. נפטר 1942 עבר ללונדון ושימש נציג במועצה הלאומית שלידי הממשלה הפולנית הגולה. באוקטובר 1942 נפגש עם יאן קרסקי (Jan Karski), חבר המחותרת הפולנית (ולימים חסיד אומות העולם מטעם 'יר ושם'), ושמע ממנו על מה שקורה במחנות ההשמדה. ניסה להזעיק את דעת הקהל העולמית, פנה לרוזוולט ולצ'רצ'יל ונאם בדדיו הבריטי, בהצהרה שאם לא תיענה קדיאת יהודי פולין לעזרה מיידית - היטלר ישמיד את העם היהודי. ב-12 במאי 1943, כשהגיעו הידיעות על חיסול אזורוני יהודי ורשה, כולל בני משפחתו, שם קץ לחייו.

ג'ו נפגש איתו בלונדון ופעל להצנחת אלפי דולרים למורדים.

טרוב, ג'ייקוב (Trobe Jacob) - מנהל הג'וינט במחנות העקורים באזורים שבשליטת בעלות הברית. מהראשונים שנכנסו למחנות העקורים. מעשי, נמרץ ואוהב אדם. שיתף פעולה עם ועדי מחנות העקורים וסייע בהוצאות השונות במחנות. העדיך את ג'ו שווארץ אך טען שהוא דורש הרבה מאוד מאנשיו.

טרוב, הרולד (Trobe Harold) - אחיו של ג'ק טרוב. נציג הג'וינט בפדאג 1945-1947, ובאיטליה בשיאה של תנועת 'הבריחה' ב-1947. סייע ברבים שונות לפעילי 'הבריחה' בצ'כוסלובקיה ובאיטליה. מנהל 'מלב"ן' בשנים 1966-1980.

טרופר, מוריס (Troper Morris) - עורך דין ורואה חשבון מיומן. מנהל ג'וינט אירופה, 1938-1941. התגייס ב-41' לצבא האמריקני כמומחה כספים בדרגת בדיגרייר-גנרל, וג'ו החליפו. בליל הברדלח שהה באירופה, ודיווח משם שעולמה של יהדות גרמניה מתמוטט. לאחר מכן השתרל לגרום להנהלה להבין שיהדות אירופה בסכנת כליה. היה מוראג מעמדת הבריטים להגביל עלייה לארץ ישראל ותמך ברעה שהג'וינט חייב לסייע לעלייה בלתי לגאלית.

יפרויקין, ז'יל (Jefroykin Jules) - מנהיג מחתרת בצרפת של וישי, ממקימי 'תנועת הנוער הציוני' שעמדה בראש הפעולה החברתית והמחתרתית בדרום צרפת. נציג הג'וינט בדרום צרפת ואחראי להזרמת כספים לפעילות בלתי חוקית. עסק בהברחת ילדים ררך הפידנאים לספרד.

ירבלום, מארק (Jarblum Marc) - מנהיג יהודי בצרפת של וישי, מקורב לתנועה הסוציאליסטית בצרפת. התנגד להקמת הארגון הכללי של יהודי צרפת (או'יף) משום שהארגון הזה שימש מכשיר בידי הגרמנים. לאחר שדרום צרפת נכבשה - עורר בריחה לאיטליה. נציג הג'וינט בצרפת הלא-כבושה, קיבל כספים מג'ו שווארץ. בדאש פעולותיו עמדה הצלת ילדים. ב-1950 התחתן עם לאורה מרגוליס וב-1953 עלו לישראל.

לאוואל, פייד (Laval Pierre) - מדינאי צרפתי, שיתף פעולה עם הגרמנים בגידוש יהודים למחנות מוות, ראש ממשלת וישי 1942-1944, דחה פניות של ארגונים הומניטריים לעכב משלוחי יהודים להשמדה. לאחר המלחמה נידון למוות.

ליוויט, מוזס (Leavitt Moses) - מהנרס כימי במקצועו, מזכיר הג'וינט

את הגבולות חזר בו, אך לאחר מכן שוב התעלם, בשל לחצים שונים, וכיניהם פגישותיו עם ג'ו.

מקלאנר, רוסוול (McClelland Roswell) - נציג 'הוועד לפליטי מלחמה' בשווייץ. מעורב בכל נושאי ההצלה והמשא ומתן עם הגרמנים.

מרגוליס, לאורה (Margolis Laura) - נציגת הג'וינט בשנחאי בזמן המלחמה, ולפני כן פעלה בקובה בסיוע לפליטים. בשנחאי הקימה מטבחים ציבוריים שסיפקו מזון לאלפי פליטים. לאחר ההתקפה על פרל הארבור נאסרה, וכשהשתחררה עבדה בג'וינט בספרד ומ-1946 בצרפת, ופעלה רבות בעזרה ל'בריחה'. ב-1950 נישאה למארק ירבלום.

נייריץ', יהודה (Nadich Judah) - רב צבאי ששימש באופן זמני היועץ הצבאי הראשון לענייני יהודים בצבא האמריקני.

ניישטט, לייב (Neustadt Leib) - ממנהלי ג'וינט ודשה בשנות השלושים והארבעים, גילה אומץ, יוזמה ואקטיביות בימי המלחמה, בשיתוף עם יצחק גיטרמן, דוד גוז'יק ועמנואל רינגלבלום, והפך יחד איתם את הארגון לכתובת החברתית, הכלכלית והתרבותית העיקרית של יהודי ורשה.

סטטיניוס, אדוארד (Stettinius Edward) - מזכיר מחלקת המדינה בפועל בחדשי המשא ומתן עם הגרמנים בעניין הכופר באוגוסט 1944.

סקדה, שמואל (Sequerra Samuel) - נציג הג'וינט בספרד בשנים 1943-1945, כפורטוגל בשנת 1945, מנהל ג'וינט ספרד בשנים

1940-1946, סגן יו"ד הנהלת הג'וינט 1947-1965, איש חזק ואוטוקרט, מוקף יועצים. שלט בהנהלת המשדר בניו-יורק ובמירע מארצות אירופה, שאותו העביד לוועדות השונות. ג'ו שווארץ הפנה אליו את כל בקשות הסיוע והוא קישר בין הנהלת הג'וינט למחלקת המדינה.

מאייר, סאלי (Mayer Saly) - ראש איגוד הקהילות היהודיות בשווייץ ונציג הג'וינט שם. על פי הסדר מיוחד עם ר"ד ג'ו שווארץ, העביר כספים לקהילות השונות באירופה בזמן המלחמה. קיים קשר כמעט יומיומי עם שווארץ בליסכון. לקח תלק משמעותי ביותר בשיחות הכופר על גורל יהודי הונגריה.

מורגנטאו, הנרי (הבן) (Morgenthau Henry Jr.) - שר האוצר בממשלת רוזוולט. הנהיג רפורמות גדולות במדיניות "החבר והשאל" ופעל גדולות להוצאת ארצות-הברית מהמשבר הכלכלי של שנות העשרים. פעל אצל רוזוולט להקמת 'הוועד לפליטי מלחמה', היה ידיד אישי לרוזוולט ואהר את הציונות ואת ישראל. בשנים 1947-1950 היה יו"ד המגבית היהודית המאוחדת; 1951-1955 - יו"ד מפעל מלווה הפיתוח ('הבונדרס'), תפקידים שמילא גם ג'ו לאחר שעזב את הג'וינט. המושב טל שחר קרוי על שמו.

מנדס, אריסטירס דה סוזה (Mendes Aristides de Sousa) - שגריר פורטוגל בברודו, בומר קתולי, הנפיק אלפי אשרות כניסה לפורטוגל למרות איסור ממשלתו, לימים זכה מטעם 'יד ושם' לאות חסידי אומות העולם.

מקנארני, ג'וזף - גנרל אמריקאי, החליף את אייזנהאואר כמפקד הוידה האמריקנית באירופה בנובמבר 1945 עד מרס 1947 - בשיאה של תנועת 'הבריחה' - והתעלם מנהידת עשרות אלפי עקורים דרך הגבולות שעליהם פיקח. כשהצבא האמריקני הוציא הוראות לסגור

1950-1948. שיתוף פעולה וסייע לג'ז בימי המשרד בליסבון.

פטן, פיליפ (Petain, Marshall Henry Phillip) - ראש המרינה במשטר וישי. נכנע לגרמנים כשפלושו לצרפת ושיתף איתם פעולה בחיסול השפעת היהודים בצרפת. עמד בראש המשטר האזוראי לרדיפות יהודים בצרפת.

פלה, ג'ון (Pehle John) - יו"ר 'הוועד לענייני פליטים' ופעיל מרכזי בהקמתו, יחד עם שד האוצר הנדי מודגנטאו הכן. יחד הכינו מזכר לנשיא רוזוולט ובו כתבו שאם הממשל ימשיך להכחיש את השואה - ייחשב הדבר לשיחוף פעולה עם הגרמנים.

פליישמן, גיזי (Fleischman Gizi) - פעילה ציונית בסלובקיה ומראשי 'קבוצת העבודה' שניסתה לפעול אצל דיטר ויסליצני (וילי) - נציגו של אייכמן - להפסקת הגירושים למחנות השמדה באמצעות שוחד ('תוכנית אירופה').

קאצקי, הרברט (Katski Herbert) - מנהל המשרד כפריז עד שנכבשה ב-1940, גויס לצבא ומונה לסגנו של איירה הירשמן בז'נר לענייני פליטים בתורכיה. בתום המלחמה חזר למשרד בפריז, סגן מנהל כללי גיינט ניו יורק 1951-1964 וסגן היו"ד כשנים 1968-1979.

קלארק, מארק (Clark, Mark) - גנרל, סגנו של אייזנהאואר בפלישת בעלות הברית לצפון אפריקה. הקצין הצעיר ביותר שקיבל דרגת לייטננט-גנרל (1943). מפקד כל כוחות בעלות הברית באיטליה. לאחר המלחמה - המפקד האמריקאי באסטריה. נקט מדיניות עצמאית וגילה הבנה לבעיות הפליטים היהודים, שיתף פעולה בנושאי 'הבריחה'.

קסטנר, רוז (ישראל) (Kasztner Rezo Israel) - עיתונאי, עורך דין ומנהיג ציוני. מ-1943 סגן נשיא ועד העזרה והצלה של התנועה הציונית בבודפשט, קיים קשרים עם 'קבוצת העבודה' בסלובקיה. שותף מרכזי בניסיון תוכניות הכופר. נשא ונתן עם קורט בכר, נציגו של אייכמן, ולאחר המלחמה העיר עליו במשפטי נירנברג ומסר עדות אופיי לא שלילית. קסטנר עלה לישראל, הגיש תביעת דיבה נגד מלכיאל גרינוולד שהאשים אותו בכגידה, והפקליט שמואל תמיד הפך את ההגנה על קסטנר לכתב אשמה עליו. ממשלת ישראל עירערה על פסק הדין וגדמה בכך למשבר בקואליציה ולהתפטרות הממשלה. קסטנר נרצח בידי לאומנים קיצוניים, אך זוכה בבית המשפט העליון. דמותו שנויה במחלוקת עד היום ונכתבו בנושא ספרים ומחקרים רבים.

רוק, אלי (Rock Eli) - בזמן המלחמה נהג אמבולנס, לאחר תום המלחמה מנהל פעולות הג'וינט בארמיה השלישית במינכן ובברלין 1945-1948 ומנהל מחנה העקורים פלדאפינג. העריץ את ג'ז שווארץ. לימים היה מזכיר בפועל של הוועדה להשבת רכוש נספים.

רזניק, ראובן (Resnik Reuben) - נציג הג'וינט באיסטנבול ובאיטליה מסוף '44 עד סוף '45. אכפתי ומסור אך דקדקן וקפדן.

דינגלבלום, עמנואל (Ringelblum Emanuel) - היסטוריון ישראלי ציבורי, ייסד את הארכיון החשאי 'עונג שבת', שהוטמן בעיצומו של הגירוש מוורשה בתיבות מתכת ובכדי חלב, ומשמש עד היום מידע תיעודי עיקרי לקורות יהודי ורשה בשואה. פעיל במוסד לעזרה עצמית סוציאלית וכמחחרת הפוליטית בוורשה. הפך את המטבחיים, שבהם חולקו עשרות אלפי מגות כל יום, למועדונים חברתיים. גורש למחנה עבודה והצליח לברוח משם כשהוא מחופש לפועל רכבת. חזר לוורשה והמשיך לפעול ממחבוא מתחת לארמה, אך המחבוא נתגלה. דינגלבלום

ובני משפחתו נודו למוות בשטח חורבות הגטו.

ריגנר, גרהארד (Riegner Gerhart) - נציג הקונגרס היהודי העולמי בשווייץ, שלח באוגוסט '42 מברק לניו-יורק שבו תיאר שהגרמנים מתכננים לחסל בבת אחת את כל יהודי אירופה בדרך של שילוחם למחנות רצח בפולין. בממשל האמריקני התקשו להאמין, ולא העבירו את המברק לסטפן וינץ, נשיא הקונגרס היהודי העולמי.

שוואלב, נתן (Schwalb Nathan) - חבר קבוצת גורדוניה-חולדה, פעיל תנועת 'החלוץ' בז'נווה בשנות המלחמה. ייסד רשת של שליחים ומכתבים לתנועות הציוניות באירופה הכבושה. איש אמונו של סאלי מאייר, שהעביר לו סכומי כסף לסיוע בקהילות אירופה הכבושה. לקח חלק פעיל ב'תוכנית אירופה' ובתוכנית הכופר של יהודי הונגריה.

שווארצבארט, יצחק (Issac Schwarzbart) - מדינאי ועסקן ציוני. עסק בעיתונאות בין שתי המלחמות והיה ציר כמעט בכל הקונגרסים הציוניים מטעם הציונים הכלליים וחבר בוועד הפועל של הקונגרס היהודי העולמי. בתקופת השואה היה בא כוח של נציגות יהודי פולין במועצה הלאומית שלידי הממשלה הפולנית בגולה. בשנים 1940-1946 היה פעיל למען הפליטים היהודים בבריטניה. לאחר המלחמה עבר לארצות-הברית והיה פעיל בקונגרס היהודי העולמי.

שררר, דידקטור (או פריץ לאופר או לודוויג מאייד או קרל היינץ) - סוכן רב צדדי ממוצא יהודי שהסגיר פעמים רבות את שולחיו. היה מיועד להיפגש עם ג'ו בנושאי תוכנית הכופר. שימש כנראה גם שליח של אנשי הסוכנות באיסטנבול. כמרס '44, לאחר כיבוש הונגריה, הטילו עליו שולחיו לסלול את הדרך למגעיו הכופר בין האס-אס לאמריקאים, והוא הציע עסקת חליפין - חיים תמורת משאיות, עוד

לפני שליחתו של ברנר. היה אמור להיפגש עם ג'ו שווארץ בפורטוגל כדי לרוץ בתוכנית הכופר, אך נאסר על ג'ו להיפגש איתו. הוצא להורג ב-15.4.45 בידי הממונה עליו במודיעין הגרמני.

1638307

JAC

אני יוסף אחיכם

חייו של ג'ז שווארץ -
מפעל הצלה של איש אחד

רות בקי-קולודני

י
י.א.א.א.א.א.א.
JAC